

© dels textos: Olga Xirinacs i Díaz, 2022

© de les imatges: Eulàlia Sayrach i Muñoz de Morales, Esther Ramos i Ramon Isart, 2022

© del pròleg: Rosa Vila-Abadal Serra, 2022

© d'aquesta edició:

Pagès Editors, SL, 2022
Sant Salvador, 8 - 25005 Lleida
editorial@pageseditors.cat
www.pageseditors.cat

Primera edició: novembre de 2022

ISBN: 978-84-1303-415-7

DL L 737-2022

Impressió: Arts Gràfiques Bobalà, SL
www.bobala.cat

◀ imprès a **Lleida** ▶

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, llevat de l'excepció prevista per la llei. Adreueu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, <www.cedro.org>) si necessiteu fotocopiar, escanejar o fer còpies digitals de fragments d'aquesta obra.

Pròleg

El temps s'atura en una tarda de vidre, perquè la creació, els sentiments i les emocions es mostrin en plena llibertat.

Així neix un desig per expressar i compartir la creativitat de quatre artistes, la poetessa Olga Xirinacs i tres ceramistes: Eulàlia Sayrach, Esther Ramos i Ramon Isart.

La ceràmica és la inspiradora perquè la poesia hi posi paraules al silenci del fang.

La mestria de l'Esther i el Ramon transmesa a l'Eulàlia es mostra on l'esmalt ceràmic es transforma i esdevé un vidre translúcid

sobre l'opacitat del fang creant flors de pètals de seda grisa, intemporals, misterioses i d'una gran bellesa entremig de colors on la llum ha quedat impresa.

Joies, botons, bols són com punts que atrapen una flor, un cristall per fer-lo etern. Les seves mides reduïdes són mirades d'atenció i de reflexió per poder comprendre que menys és més, en un voler ser mirall de la natura.

Una a una, petites llunes de flors volen formar part de la terra i elles saben que són terra, aigua, aire i foc, però la seva empremta és humana.

ROSA VILA-ABADAL SERRA

A Eulàlia Sayrach

Vidre els teus ulls,
l'iris somriu en blaus
quan veu el cel
i sap com t'hi assembles.

Partícules de fang
de la primera creació:
foc i metall enllacen
l'or i la nova terra.

Fruita dolça, terra madura,
verd amorós, vermell dolç
una joia als teus dits
i, lentament, la beses.

OLGA XIRINACS
30-3-2019

La mare blava,
nedava, nedava
sobre tots tres,
la lluna brillava.

* * *

Roseta sobre l'aigua,
quieta, adormida,
hora de sol ponent,
vaga claror esvaïda.

* * *

La tarda que ens vam trobar
era una tarda de vidre,
contes en blau, contes d'or,
mai la podrem oblidar.

Al joc de la xarxa,
ninetes, veniu
estrelles, botons
i l'aire que riu.

En l'ombra no m'atrapes
mallarenga dels arbres:
soc verda i soc daurada
amagada a les xarxes.

La xarxa ha pres el meu cor,
que fa una llàgrima blava,
i enyora els vols de la tarda.